

hold til Spørgsmaalet. Af disse har 25 underskrevet Udtalelsen, 10 har afvist vor Opfordring og 4 har ikke givet Svar.

Af de førstnævnte 25 har flere, som vi fik Lejlighed til at samtale med, vist sig meget interessede for Sagen. Andre har gjort sig den Ulejlighed skriftligt at gaa nærmere ind paa den. En Kommunalæge har f. Ex. skrevet, at han vilde opmuntre os til ogsaa at virke for Forbedring af Fodtøjet, en anden anset Læge udtalte, at han ansaa Bælte for skadeligt, navnlig de nu brugelige Læderbælter, og bad os være opmærksom paa at søge det afskaffet. Af de ti Læger, som sagde nej, har nogle gjort det uden Motivering, andre har svaret, at den omhandlede Sag laa dem for fjern, én lod sige til vort Bud, at han forstod sig ikke paa Dameskrædersyning; et Par stillede sig tvivlende til Spørgsmaalet, hvorvidt det stive Korset er skadeligt. For ikke at stikke noget under Stolen, skal jeg indrømme, at én erklærede, at Korsettet er nyttigt og uundværligt i mange Tilfælde, men saa indrømmede han rigtignok, at han ikke kjendte det Underliv, vi vil sætte i Stedet for Korsettet, som jo paa ingen Maade maa aflægges uden Omordning af den øvrige Dragt. Der er vistnok mange Læger udover de 39, som vi burde have henvendt os til; den Liste, vi har haft at gaa efter, har været lidt for tilfældigt sammensat, og vi har krympet os ved at gaa til altfor mange, da vi ved, hvor optagne vore Læger er. De 25 Navne, som De ser, turde dog være et tilstrækkelig vægtigt Indlæg for, at det stive Korset under *normale* Forhold bør afskaffes, især da samtlige Danmarks kvindelige Læger er med.

Dette er ganske vist en Sag for os Kvinder i alle Henseender. Vi behøver ikke at spørge Regering og Rigsdag eller Politi om vi maa indrette en Systue, eller om vi maa klæde os saa eller saa. Lad os da her, paa vort eget Omraade, slutte os sammen om et nyttigt Arbejde, som navnlig kan komme den opvoksende Slægt tilgode, lad os tage det op saa alvorligt og ihærdigt som muligt!

Jeg beder Dem, mine Damer! hjælp til alle som en! — ja, Herrerne maa gjerne være med — men af Kvinderne her mener jeg, ingen maa svigte. — Jeg venter just ikke, at De alle skal sætte Penge i vort Foretagende, men der er andre Maader at hjælpe paa. Maa jeg forklare mig lidt nærmere? Jeg venter aldeles ikke, at vi alle kan blive enige om, hvorledes vi skal klæde os. Jeg er vis paa, at mange i denne Forsamling